

Soutěž pro radost

Pouze a jen **opište** psacím písmem text:

JÁ SY MISLÝM ŽE MŮŽY BI MJELY VINÁŠET KOŠE.

Kdo dopsal větu – vyhrál, kdo udělal nejmíň chyb při přepisu se může přednostně napít piva. Ať tedy jsou 3 nejkrásnější prvotřídní rukopisy v tuto středu (do 23:00) u Krtka odměněny každý 1 pivem.

Utvořte příběh podle svého čísla mobilu:

(Čti slovesa v pořadí podle svého čísla mobilu - A hlavně u toho nespěchej.)

0 **nemá**
1 **bere**
2 **hledá**
3 **kleje**
4 **křičí**
5 **platí**
6 **dává**
7 **jásá**
8 **skrývá**
9 **pije**

Dobře se bavte!

9.11 Bohdan, Darek

Přejeme vše nejlepší!
Veselý jest Bohdan
oslavě zcela oddán.
I náš přítel Darek
dostane dnes dárek.

**Společně proti
NARCISMU!**

Edice bulletin Nájezdu

Dříve, než rozšíříš svoji knihovnu o novou literaturu, neopomeň shlédnouti nabídku novodobé samizdatové literatury bulletinů časopisu Nájezd. Zážitek jest zaručen.

• **TOMASH ROGOWSKI: Návštěvník věčnosti** (A5, 75 str.) cena: 75 Kč

• **JIRÍ „SVINĚ“ FIALA: Přízraky sračkárny Chotěnovské** (A5, 48 str.) cena: 30 Kč

K dostání: u Krtka v Barré nebo na stránkách: najezd.wz.cz, či e-mailem: najezd@gmail.com.

Dobrý den Vám všem. Skončili nám prázdniny, blíží se nám nová sezóna a krátí čas, tak se znovu obracím na Vás všechny, a i na vaše známé a kamarády.

Divadlo Bohém znovu vypisuje konkurz na obsazení svých her. Nezáleží na tom, jaké máte herecké zkušenosti, ale na chuti a zápalu.

Zkoušky jsou každé úterý od 18:00 a čtvrtek od 19:00

Adresa : Zvonařova 6, Praha 3 - Žižkov

Telefon : +420731621128 ,

E-mail : d.bohem@centrum.cz

PŘIJĎTE, BUDEME SE TĚŠIT.

PS: Sdílejte dál.

Tonda

Výroční týdeník Nájezd - vydáno k setkání v Barré i jinde dne: 9. 11. 2016, číslo 255, online: najezd.wz.cz

Kalindář

• 12.11. se koná akce Dimíkovo 28. Kde: Unijazz (Jindřišská 5, P-1), start: 18:00, vstup: ??

• 12.11. se koná akce: **Rapová balada na třetí bradu tvůj tlustý mámy.** Vystoupí: LERAIN ZOMBÁK D'AMBRE, CREEP DANCE CLEARWATER REVIVAL, VIKTÁČEK PUSINKA MILÁČEK BUZIČEK NEDBAL, ZAGAMI JERICHO. Kde: The Solution (Bořivojova 70, P-3), start: 19:00, vstup: do klobouku.

• 18.11. Blázní.cz uvádějí den poezie: **Loď bláznů** (čtení, divadlo, próza, písničky). Kde: Paliárka (U Paliárky 7, P 5), start: 19:00, vstup: do klobouku.

• 2-3.12. se koná **Festival odpadních vod.** Vystoupí: BUDULÍNEK, FUNF, BURG THEATRE, USCHLÍ MNIŠI, AŠTAR ŠAMAN, SO: VĚTRY SLEČNY PETRY, KOČKOLIT, MYOTOX, ED ROSENTAL, ŠÍLENEJ HANS, JOHNNY SERVICE, BALET ČESKOSLOVENSKÉHO ROZHLASU, DADA PÁTRÁ SOVA. Kde: Hospoda pod kopcem (Božkovské náměstí 18, Plzeň Božkov), start: pa: 20:00/so: 16:00, vstup: 150 Kč/2 dny, 100 Kč/den.

Pozor! Pozor! Pozor! Pozor! Pozor!

Vychází 3. bulletin časopisu Nájezd

Fikus: Fikusiody

Fikusovy literární počiny, básně, halekačky, úvahy a citáty Kazimíra Vančury sesbírané za bezmála 30 let literárních orgasmů a mystických konjunkcí.

80 stran, ilustrováno, černobíle.

Cena: 100 Kč (na finanční podporu autora)

Úvodník

Tak toto je zápis do Nájezdu č. 255, který právě na den přesně vychází na své 5-leté výročí vydání prvního čísla. Tehdy l. p. 2011 v Králi Jiřím, na kuřácké pauze v ulici Novákových, před domem č.p. 34 a příkrovem noci jsem přišel s myšlenkou, že ta naše střeďeční setkávání bychom mohli nějak uchopit, něčím se prezentovat – nějakou značkou. Téma se připomínkovalo, přetvářelo, imaginovalo, surreálně komponovalo, až najednou zazněl nápad: co udělat časopis? Myšlenka se chytila a ihned narazila na první obtíž. Jak jej pojmenovat? Po kolektivním uvážení se zvolil Nájezd ale v logu krabičky oblíbených cigaret Start. A nebyť Bati, který již za týden přišel s hotovým logem a viditelně to chtěl dotáhnout do konce, by myšlenka ustrnula někde v podzimní historii. Pak po prvotní potíži, čím Nájezd vyplnit a v jakém formátu jej vytisknout, vyšlo první číslo, jež je tohoto vydání přílohou. Pak do podoby týdeníku nám dopomohla zajímavá souhra náhod – umřel Ivan Martin Jirous a krátce na to zemřel Václav Havel – tudíž byly kauzy, o nichž se nechalo něco napsat. A básníci jako Tomash Rogowski, Soused, David Lázeňský, Ld@ & HovAdoO poskytovali s dalšími svoje nápady. Ale po měsíci David Lázeňský protestoval, že Nájezd by měl vycházet každý týden a ne občas. Což byla zajímavá výzva, ale čím jej naplnit? A takto zhruba po 250 týdnech na to, vážený čtenáři, potažmo ctěná čtenářko, čteš tento Nájezd. *Nájezd*

Provo (NL)

(10. díl výletu o subkulturách, aneb o tom, jak nám rodiče říkávali, že za jejich časů to bylo jinak.)

I konstituční monarchii Holandska se nevyhnula poválečná vlna baby-boomu. Tak se roku 1965 datuje první setkání na protikuřáckém, excentrickém happeningu herce Roberta Jaspera Grootvelda (t.č. kuřáka) a studenta filozofie Roela van Duijna, z něhož vyústilo přátelství a zájem na společném úsilí, do něž se posléze připojí tiskař Rob Stolk, který tvrdil, že svoboda tisku náleží všem, kdo jej vlastní. Nicméně kolem se ještě motali Sara Duys-Stolk, Luud Schimmelpennink, Peter Bronkhorst, Loe van Nimwegen a Hans Tuynman. A na setkáních se přetřásají prvotní myšlenky fascinované již stagnujícím hnutím nozem, což je holandská vlna teddy boys (více viz Nájezd 232) – tedy divoké síly mládí a vtipných manifestů. Co se týče názoru na kouření, to je pro ně výraz konzumního stylu života, nástroj tabákové lobby a pořádali protikuřácké happeningy. Také se zajímali o znečištění přírody a začali na to upozorňovat.

Rozpoznávací znak Provos byla bílá barva (barva plurality a tvořivosti – každý si mohl představit, co chtěl). Provos nosili bílé kabáty nebo alespoň bílé kalhoty případně obojí. Uznávali absolutní tvůrčí svobodu. Každý se mohl stát Provo, když odmítl kariéru a rozhodl se žít si po svém navzdory systému, a mohl tak jako Provo vystupovat. Byl to údajně politický pop-art a díky své tvořivosti byli dost jiní od tehdejší „levice“ - nevěřili v proletariát, naopak prosazovali individualitu, jedinečnost člověka a nezávislost na systému. Jedním mezi velkými příznivci tohoto hnutí byl Milan Knížák, za kterým se i několik Provos vydalo v prosinci 1966 na návštěvu (a tento vliv se přenesl posléze i na J. S. Fialu).

12. 7. 1965 vychází časopis Provo, což je v názvu zkrácené slovo provoceren (provokovat). Byl to šok, pouliční vandalové a hulíči jsou schopni distribuce tiskovin a zároveň tam uveřejnili návod na výrobu bomby z jednoho anarchistického cančáku z 19. století. Tím je časopis omdněn zákazem činnosti. Provo se v reakci orientují na královskou rodinu a její ceremonie – vetrou se k mikrofonu a čtou falešná prohlášení (třeba to, jak se královna Juliana dala k anarchistům a s Provos vyjednává o předání moci) a jinak různě dělají bordel. Tisk už o nich nepíše jako o problému, ale rovnou jako o národní kalamitě. Provos hledají záminky k policejním střetům a následným riotům a různě si to užívají. A když začali

s podporou studentů dělat demonstrace proti americké intervenci ve Vietnamu, končilo to násilnými střety, zatýkáním a různě dlouhou dobou vězení. Policejní právníci vytahovali archaické, ale historicky stále ještě platné zákony jako záminku k zatýkání. Na to konto se pořádaly demonstrace, s bílými (tj. prázdnými) transparency.

Provo pořádali happeningy, kde tupost policie byla jejich hlavním námětem. Třeba rádi hráli takovou hru „Marihuettegame“, která spočívala v celodenní performanci, kdy celkem neškodné věci se naschvál nazývaly „Marihu-“ počínaje čajem, senem až po koření konče. A kdo byl podroben osobní prohlídce vyhrál. Samozřejmě se na sebe volali policajty, protože kdo donutil policii hledat něco, co neexistuje, získal jackpot. Navíc v téhle hře nebyla žádná pravidla. Tak se udávali na policii „zaručení pašeráci marihuany“, a když pak policie zadržela konvoj, našla jen seno, čaj a jiné neškodné bejli atd. Z těchto performancí si dělal srandu nejprve tisk, pak televize a nakonec i celé Holandsko.

Následující rok v březnu 1966 se vdávala princezna Beatrix a díky tomu, že si brala německého šlechtice, který byl v mládí člen hitlerjugend, byla to docela aféra. Hnutí Provo ze srandy ohlásilo, že vpustí LSD do vodovodní sítě Amsterdamu, nebo zfetují koně svatebního kočáru, případně si postaví katapult, aby mohli bombardovat svatební průvod kanystry s barvou. Sice se na podobné problémy policie dostatečně kapacitně připravila (25 000 policajtů), ale dýmovnice mezi ve společenském obleku oděnými účastníky průvodu vůbec nečekala. Průvod ale paušálně zmlátili pendreky (včetně zahraničních reportérů), čímž zadělali na národní průser. Už si toho všimaly i jiné lokální autority a požadovaly vyšetřování práce policie. Poté, co v červnu při zásahu policie u jedné jimi podporované stávkou zemřel jeden člověk ustanovila se komise na řešení incidentu. Nicméně v tisku psali i o zřízení pracovních táborů a celkově hnutí mladých holandské autority nehodlali tolerovat. Dalšími z aktivit a vlastně požadavky byly tzv. bílé plány – natírání komínů u domů, které je možné osquattovat, a sami tím šli příkladem (Holandsko trápila bytová otázka a po válce bylo stále mnoho domů neobývaných), návrh tzv. bílé policie byla její kompletní reorganizace, její odzbrojení a transformace z represivní složky na složku pomáhající a samozřejmě se zásobou dostupné antikoncepce. Plán bílých matek například zase měl

pomocí zkušených žen šířit osvětu mezi teenagerkami ohledně sexuální výchovy, používání antikoncepce a nějakým výkladem o plánovaném rodičovství. To je velice obdivuhodné, protože většina úderné skupiny Provo každou chvíli seděla po vězeních. Nicméně po incidentu na svatbě princezny Beatrix a následně vyplašené reakce policie, udělají Provo největší provokaci – kandiduje za ně člen Provo: Luud Schimmelpennink, který byl následně zvolen 13800 hlasy do amsterdamské Městské rady.

Tím ale Provos stojí před otázkou, že se jim jaksi ztratil nepřítel a činí transformační tah – 13. 5 1967 se Provo oficiálně rozpouští, protože vstupem do politiky jeho protisystémové aktivity ztratily smysl. Roel van Duijn je navzdory odchodu svých kamarádů do politiky, stále oddán prvotní myšlence Provo a utváří roku 1969 uskupení Witt Kabouters (Bílí skříťci), pokračující v původním duchu. Jeden z jejich největších počínů bylo uspořádání mezinárodního squatterského dne.

Nicméně Luud prosadil díky reakcím policie rezignaci starosty a nakonec i samotného šéfa holandské policie. Poté mimo jiné postupně prosadil systém sdílení bicyklů (jeho dlouholetý plán a téma několika happenigů, při nichž policie zabavila kola, že jsou „prý“ záminkou ke krádeži a jako odpověď byly krádeže policejních bicyklů, natřením na bílo a jejich zpětným vrácením do ulic s číselným zámekem a na rámu napsaným heslem – volně k použití) pomocí bílých kol zdarma k dispozici, kvůli postupnému vytlačení automobilismu z ulic centra. Dle prohlášení Provo č. 5 je takové „bílé kolo“, které nebude nikdy zamčené, k dispozici všem – jakožto výsměch kapitalismu a jeho soukromému vlastnictví, tedy takový symbol anarchie. A kdo ví, jestli ona holandské tolerance vůči konzumaci marihuany není nakonec z dílny Provo. Co se týče politické angažovanosti získávali více křesla i v jiných městech obzazovali městské posty – třeba v případě squattingu se jim podařilo získat i některé čtvrti v rámci záchrany zástavby a nutkavého řešení obecné bytové otázky

Grootveld a Hoekert při hraní Marihuettegame (zdroj: http://www.marijuanalibrary.org/HT_provos_0190.html)

(protože spousta domů byla neobydlených a jediné státní peníze se vrážely do přestavby radnic a městských objektů).

Sice se pro Provos ona revoluční změna společnosti nekonala, podařilo se jim společnost nakonec postupem času přimět k sebereflexi a tím ji změnit. A princezna Beatrix? Spolu s manželem se angažují za ekologii. V 70. letech se k myšlenkám Provo přihlásí i nově ekologické hnutí: Greenpeace.

Krtek

„Co je provotariát? Provos, bitníci, tuláci, nozems, teddy boys, rokeři, greaserové, chuligáni, zahaleči, studenti, umělci, nepřizpůsobiví, protiváleční aktivisti... Ti, kdo se vzdali kariéry a kdo žijí jinak: ti, kdo pocházejí z betonových džunglí Londýna, Paříže, Amsterdamu, New Yorku, Moskvy, Tokia, Berlína, Milána, Varšavy a kdo cítí, že špatně zapadají do týhle společnosti... Provotariát je posledním živlem vzpoury v našich „rozvinutých“ zemích. Proletariát je otrokem politiků. Divá se na televizi. Připojil se ke svému dávnému nepříteli, buržoazii, a teď spolu s ní spoluvytváří obrovskou šedou masu. Novou třídní opozicí v našich zemích je provotariát čelící téhle mase. Provotariát ale není třída, jeho skladba je na to příliš různorodá.“
manifest Provo (vedeno na: <http://www.an-tifa.cz/content/co-vsechno-zacina-na-provo>)